

BR CASPAR VAN SCHAIJK
geboren te Berghem op 7 juni 1935
overleden te Eindhoven
op 23 september 2018

Broeder Caspar (Willie) van Schaijk werd geboren in Berghem op 7 juni 1935 als vierde in de rij van 10 kinderen. Met ere noemen wij de namen van zijn ouders: Sebastiaan van Schaijk en Jacoba Thijssen.

Hij groeide op in Berghem, volgde er de lagere school en ging op jeugdige leeftijd naar het juvenaat in Dongen.

Willie ontving het kloosterkleed en de naam Caspar bij de inkleding op 19 maart 1951. In maart 1952 is hij op ziekteverlof gegaan om in december van hetzelfde jaar weer terug te keren. Zijn eerste professie legde hij af op 8 december 1953.

Na zijn noviciaat werd hij naar Heiloo gezonden waar hij de B-opleiding volgde en afrondde. Van 1958 tot 1960 werkte hij in Den Haag op de ziekenzaal met oude mannen. In 1960 werkte hij op Voorburg in Vught waar hij de zorg kreeg over patiënten met psychische problemen. Maar dat hield hij niet zolang vol want in december van datzelfde jaar keerde hij terug naar Den-Haag waar hij weer voor de oude mannen ging zorgen op de ziekenzaal.

In 1962 vertrok hij naar Overdonk in Dongen waar hij de zorg kreeg over licht-psychiatrische patiënten en zwakbegaafden zoals hij zelf schreef.

In 1967 verhuisde hij wederom naar Heiloo en ging van daaruit werken bij zwakbegaafden in Heerhugowaard.

In Heiloo kwam hij ook in aanraking met de Zonnebloem. Dat was in 1975. Ruim 40 jaar is hij vrijwilliger geweest bij deze organisatie. Ruim 100 keer heeft hij groepen begeleid op vakantieweken in verschillende plekken in Nederland zowel op de boot als in vakantiehuizen.

In 2015 is hij door de Zonnebloem in de (zonne)bloemetjes gezet. Hij werd geprezen voor zijn enorme inzet in al die jaren en ontving daarvoor een oorkonde en de gouden speld met inscriptie "40".

Hij zal ongetwijfeld een bijdrage geleverd hebben aan een fijne, onvergetelijke vakantie van honderden mensen, gehandicapt of niet.

Met trots kon hij vertellen over zijn vrijwilligerswerk voor de Zonnebloem en hij heeft in de loop der jaren een hele verzameling van foto's, onderscheidingen en oorkondes verzameld. In 1983 verhuisde hij van Heiloo naar Delft en werkte in de bejaardenzorg.

Dat was ook de periode waarin hij als vrijwilliger mee ging met de Nationale Bedevaarten om zieke en gehandicapte mensen te begeleiden op bedevaart naar Lourdes. Dat heeft hij zo'n 12 keer gedaan.

In zijn aantekeningen schreef hij dat hij in 1997 met pensioen ging. Daarna breidde zijn vrijwilligerswerk voor de Zonnebloem zich alleen maar uit.

Broeder Caspar heeft in vele conventen gewoond. Het liefst woonde hij in een kleine groep want dat was overzichtelijk en hij kon zichzelf zijn.

Caspar was een man met geheel eigen gewoontes een heel eigen levensstijl. Altijd bereid tot helpen daar waar nodig was, maar het moest wel passen binnen zijn mogelijkheden. Het mocht zijn gewoontes niet doorkruisen. Zijn fietstochten en wandelingen moesten op tijd doorgaan, hij moest op tijd rusten. Hij ging graag met de broeders mee op vakantie maar moest wel vooraan in de bus zitten.

Opvallend was dat hij zowel in Dongen als in Eindhoven altijd op de hoogte was van het reilen en zeilen in zijn directe omgeving. Vaak vroegen wij ons af waar hij toch al die wijsheden vandaan haalde. Het klopte ook vaak als hij in alle onschuld iets aan tafel vertelde.

Hij kon meeluisteren op afstand en legde zijn oor te luisteren bij deze of gene.

Broeder Caspar heeft veel samengewerkt met broeder Frans Pikkemaat om de laatste zorg te geven aan een overleden medebroeder. Hij vond het fijn dat te mogen doen.

Bij het leegruimen van de kamer van een overleden broeder kwam hij altijd kijken of er nog iets voor hem bij lag, vooral boeken. Op zijn gezellig ingerichte appartement zaten zijn kasten vol met boeken.

Hij gaf dikwijls een boek cadeau als een van de medewerkenden afscheid nam.

Een jaar geleden werd bij hem een ongeneeslijke ziekte geconstateerd: kanker. Hij koos ervoor geen behandelingen te ondergaan.

Vol bewondering zijn wij voor de manier waarop hij het onvermijdelijke aanvaardde. Hij is op zondag 23 september in de morgen in alle rust overleden.

Broeder Caspar heeft naar het voorbeeld van onze stichter Glorieux de werken van barmhartigheid in de praktijk gebracht. In het Evangelie hoorden we Matheus zeggen: Alles wat je gedaan hebt voor een van de minsten van mijn broeders heb je aan mij gedaan.

Dank je wel broeder Caspar voor je inzet voor onze congregatie en je medemensen. Rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen